

Spørgsmål:

Har ministeren i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse gjort sig tanker om mulige lettelser af ekspeditionen af sager, ansøgninger, godkendelser osv. udover, hvad der er nævnt i lovforslaget?

Svar:

Miljøministeriet arbejder løbende med spørgsmålet om forenklinger i den del af arealanvendelseslovgivningen, der hører under ministeriet.

Et led i forenklingsarbejdet har været de 3 rapporter: »Samtidig Sagsbehandling«, »Klager« og »Offentlighed«, som er udarbejdet af arbejdsgrupper i miljøministeriet. Jeg sendte rapporterne til udvalget samtidig med offentliggørelsen i august 1981.

Nogle af de tanker, som arbejdsgrupperne har gjort sig om forenklinger, blev udmøntet i konkrete forslag, og forslagene indgik i de forhandlinger om miljøbeskyttelseslovens revision, som ministeriet har med de berørte organisationer.

En række af forslagene er i det store og hele opretholdt i lovforslaget, jfr. lovforslagets bemærkninger under afsnit 3.3. og til § 5, stk. 3. Under indtryk af de forhandlinger, der har været med organisationerne, har jeg imidlertid ikke over for folketinget stillet forslag om enkelte andre forenklinger, som indgik i forhandlingerne, bl.a. forslag om begrænsninger af klagemuligheden til miljøankenævnet og forslag om miljøstyrelsen som godkendelsesmyndighed i 1. instans, for så vidt angår etableringen af meget store liste-virksomheder.

Baggrunden herfor har været, at bl.a. erhvervsorganisationerne har tillagt klageadgangen til miljøankenævnet stor vægt, og at bl.a. de kommunale organisationer ikke har ment det hensigtsmæssigt at bryde med miljøbeskyttelseslovens generelle princip om, at afgørelser i 1. instans træffes på lokalt niveau.

I tilslutning til de bemærkninger om forenklinger i administrationen af miljøbeskyttelsesloven, der er i lovforslaget, kan jeg oplyse, at miljøstyrelsen i samarbejde med Dansk Pelsdyravlerforening overvejer muligheden af at udarbejde generelle, vejledende normer, som kan anvendes i forbindelse med myndighedernes godkendelser af pelsdyrfor-

me. Miljøstyrelsen vil også på andre områder overveje, om administrationen kan lattes ved udarbejdelse af sådanne »branchenormer«.

I øvrigt kan jeg til udvalgets orientering oplyse, at ministeriet som led i forenklingsarbejdet har iværksat undersøgelser af sagsbehandlingen i udvalgte kommuner og amtskommuner. Formålet med undersøgelserne er at få belyst, hvordan sagsbehandlingen forløber, og dér, hvor sagsbehandlingen virker unødvendigt besværlig eller langsommelig, vil ministeriet overveje, hvad der kan gøres for at gøre den lettere for borgere, virksomheder og myndigheder.

Ministeriet vil også overveje, om der bør udarbejdes »brugerorienterede« og »projektorienterede« vejledninger, der går på tværs af ministeriets lovgivning. Sammen med myndigheder, erhvervsorganisationer m.v. vil ministeriet undersøge, om der er behov for at udarbejde f.eks. vejledninger om erhvervsbyggeri. Formålet med sådanne vejledninger skulle være i en hensigtsmæssig form at give erhvervslivet et samlet overblik over de godkendelses- og tilladelsesordninger m.v., som kan komme på tale ved opførelsen af erhvervsbyggeri. Jeg tror, at sådanne vejledninger kunne gøre det mere overskueligt for den enkelte erhvervsvirksomhed at få de nødvendige tilladelser og godkendelser inden for en rimelig tid.

Spørgsmål:

Behandles opfyldninger af søterritoriet og andre former for landvinding efter miljøbeskyttelsesloven, eller betragtes den ændring, at man fuldstændigt erstatter en vandmasse med fast stof, at der ikke er tale om forurening, og kan denne betragtning også anvendes i forbindelse med tørlægning?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Hvis opfyldningen sker med et fast stof, der ikke i sig selv virker forurenende, f.eks. sand, grus og sten, vil der i reglen ikke være tale om overtrædelse af miljøbeskyttelseslovens § 17, der forbyder, at stoffer, der kan forurene vandet, tilføres vandløb, søer eller havet.